

Ha valaki mostanság egy Irigy Hónaljmirigy nevű formáció tagjaként nyúvi a négyhúrost, igazán nem lehet oka panaszra. A nyáron megjelent Flúgos futam album immár platina, a csapat rendszeres tévés műsort kapott, a szeptemberi Kisstadion-beli lemezbemutatón pedig totál teltház fogadta a zenészeket. A magukat közismerten elkötelezni nem kívánó férfiakról szóló sorozatunkban ezúttal Molnár Imrét, a Mirigyek basszerosát vontuk faggatóra. Mielőtt még elkezdődött volna az élveboncolás – tudniillik, hogy egy megasztár csapat tagjaként nem is olyan biztos, hogy játszi könnyedséggel megtaláljuk álmaink asszonyát –, először a közelmúlt eseményei kerültek terítékre.

A nő megneveztetése fél siker

Dickinson ráérezett a műfajban rejlő szépségekre

– A szeptemberi kisstadioni buli után mindenki kivett három hét szabadságot – kezdte Imi –, mert úgy éreztük itt az ideje a lazításnak. Kicsit húzós volt az utóbbi időszak, gyakorlatilag egy nap megállásunk nem volt. Lemezt és tévéműsorokat

készítettünk, rengeteg fellépésünk volt, és persze készültünk a koncertre.

– **A te szabadságod hogy telt?**

– Ezúttal szoftosra vettem a figurát, és a többiekkel ellentétben itthon pihentem. Sopronban voltam, illetve átugrottam

Bécsbe is körülnézni. Nagyon sokat járjuk az országot, és látjuk, hogy milyen gyönyörű helyek vannak. Sopron, Szilvásvárad, Eger... Többnyire csak átrohanunk rajtuk, pedig jó dolog felfedezni őket.

– **Jelenleg min dolgozik a csapat?**

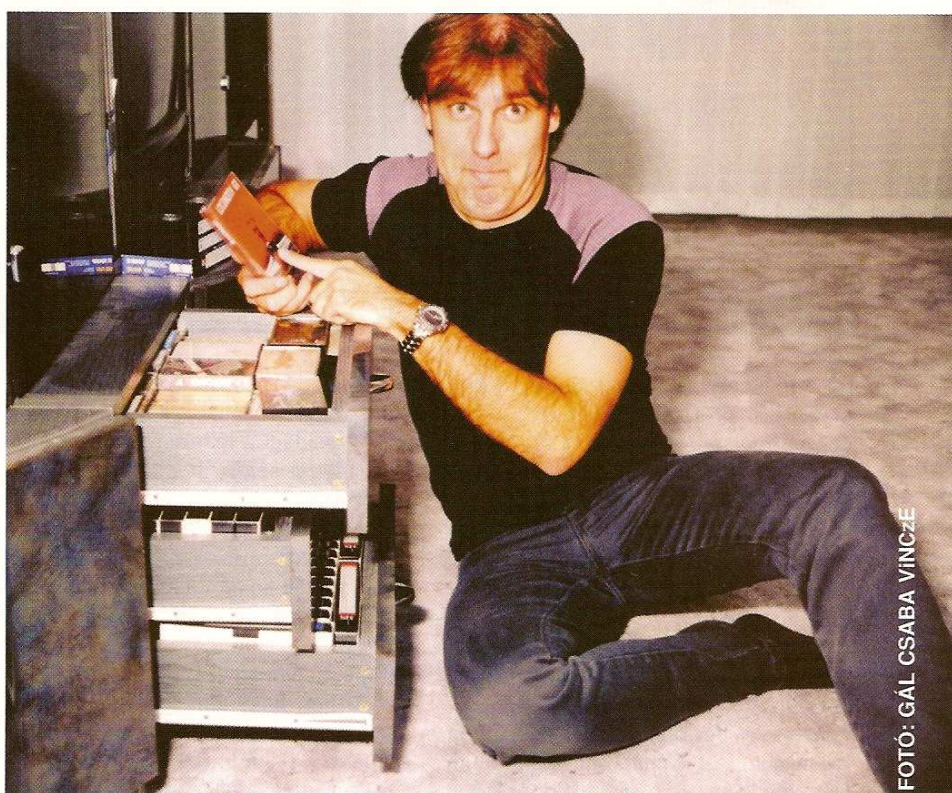
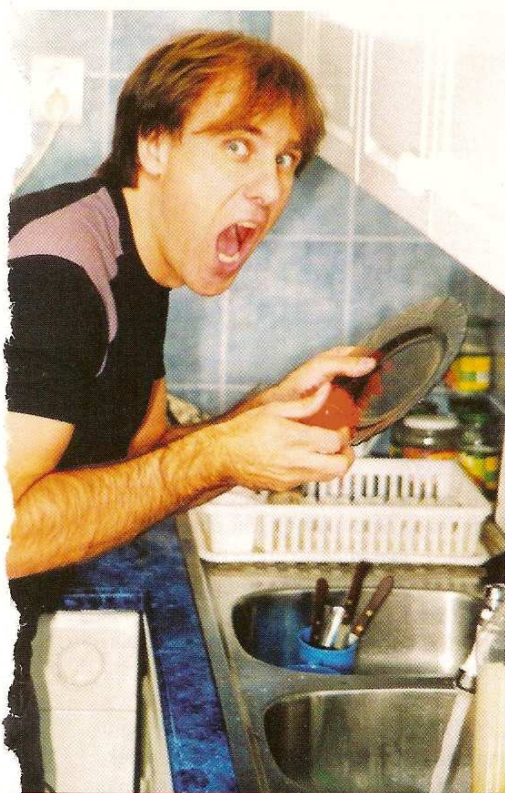
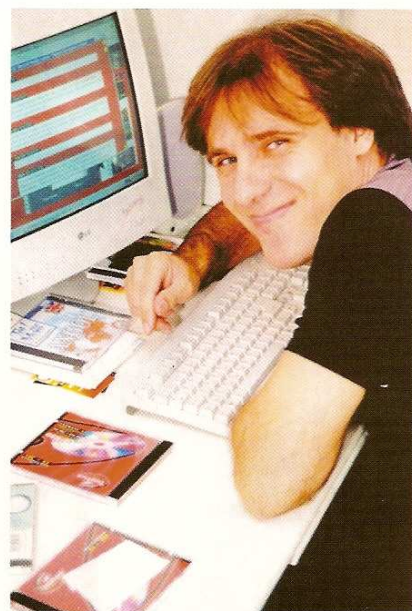
– Most, hogy ismét összegyűltünk, átnéztük, min fogunk változtatni, milyen dalaink lesznek a különböző programokban, és a tévés műsorokat is szervezzük.

– **Az önálló tévés műsor arra utal, hogy újabban a színeszet felé is kacsintgattok?**

– Már a zenekar megalapításánál szeretünk volna egyfajta zenés színházat csinálni. Nagyon sok olyan ötlet gyűlt fel az évek során, amelyeket nem lehet egy koncertre valóra váltani. Most kaptunk egy lehetőséget az egyik kereskedelmi tévétől, hogy ezeket a poénokat megvalósíthassuk. Ugyanakkor ismerjük a saját korlátainkat, és tudjuk, hogy nem vagyunk színészek. Amikor két forgatás között elpróbálunk

toznak. Sokan azok közül, akik minket akkoriban megszerettek, azt mondják, a Dáridó egy mellényülés volt. Erre mindig azt szoktuk mondani, hogy ott soha nem kértek még tőlünk olyat, ami nekünk ciki lett volna. A műsor keretein belül mindig is saját magunkat adhattuk. Egyébként egy idősebb embernek esetleg épp az lehet a furcsa, ha egy rockfesztiválra kell elmenie, hogy megnézzon minket.

– **Ti, akik a rockvonalról érkeztek, gondolom, egykor mind arról álmodoztatok, hogy egyszer a saját zenétekkel aratok óriási sikereket. Az utóbbi végül is teljesült, azonban rá vagytok kényszerítve, hogy a mások által megírt zenét adjátok elő. Nincs emiatt hiányérzetetek?**

FOTÓ: GÁL CSABA VINCZE

Professzionális zenekar professzionális tagja: szöveget szerez, mosogat és rendet tart a cd-k között is

egy-egy jelenetet, mindig szólnak az operatőrök: „na, ugyanígy kéne csinálni a kamera előtt is”. Érdekes, hogy a színpadon nincs semmi problémánk, de ahogy elindul a kamera, azonnal jön a görcs. Most éppúgy vannak bakik, mint annak idején, a zenekar indulásakor. Sosem voltunk egy professzionális zenekar, és a kezdetekkor talán épp ez az őszinte, baráti hangulat tetszett meg a közönségnek.

– **Megmaradt ma is ezt az őszinteség?**

– Ha valaki évente több száz fellépésen esik túl, bizonyos dolgok biztosan megvál-

– Úgy érzem, mindannyian ráérezünk a műfajban rejlő szépségekre. Ha valaki a zenekarból szeretne önálló projectbe fogni, megteheti. Vannak is példák erre, legfeljebb erről kevesebben tudnak.

– **Azt szokták mondani, ha valaki egy nőt megnevetett, az már fél siker. Ha valaki a színpadon áll, az szintén. A papírforma szerint a kettő együtt már a teljes sikerhez elegendő.**

– Nem törekszem gyors sikerekre. Tíz-tizenöt évvel ezelőtt igazából csak ez számított, most azonban inkább úgy fogalmaznék – és lehet, hogy ezen sokan elmo-

solyodnak –, hogy keresem az igazit. Ezt persze csak úgy lehet, ha az ember ismerkedik lányokkal. Persze nem ész nélkül. Az évek folyamán megváltozik az ember. Ma igazából annak örülök, ha olyasvalakivel találkozom, akit nem igazán érdekel az, hogy zenész vagyok. Nem biztos, hogy jó, ha valaki azért van velem, mert az Irigy Hónaljmirigy zenekar tagja vagyok.

– **Futottál már bele ilyen csapdába?**

– Persze. Az már régen rossz, ha valaki azzal indít, hogy milyen gitárod van, vagy hogy milyen a színpadon állni? Ez épp olyan, mintha milliomos lennék, és csak a

FOTO: GÁL CSABA VINCE, Internet

pénzem érdekelné. Ilyenkor kell menekülni. Ennél már csak az a kellemetlenebb, hogyha csak akkor döbbsz rá, hogy a lány nem őszinte, amikor már érzelmileg megfogott.

– **Van barátnőd?**

– Most épp nincs.

– **Javíthatatlan agglegénynek mondanád magad?**

– Azt hiszem igen. Nem azért, mintha mindenképp az akarnék lenni, egyszerűen csak túlzottan válogatós vagyok. És túl becsületes. Ha egy kapcsolatban nem érzem jól magam, azt kimutatom. Szakítottam már úgy lánnyal, hogy tulajdonképpen még a mai napig szeretem, csak épp megszűnt a nagy szerelem, és tudtam, hogy mindkettőnket becsapnám egy házassággal. Egyébként is elég sok csalódás ért, és nem szeretnék sietni. Felelőtlenségnek tartom, ha valaki két-három hónapos ismeretség után házasságot köt, és gyereket akar. Rengeteg ilyen elrontott házasságot láttam már, és inkább felvállalom azt, hogy egy ilyen helyzetben esetleg a lány mondjon búcsút.

– **Meddig tartott a legkomolyabb kapcsolatod?**

– Talán három évig.

– **Ha véget ér egy kapcsolat, ki szokta kimondani a boldogtalanító nemet?**

– Általában nem én. Aki a reflektorfényben van, azt nem mindig könnyű elviselni. Itt van például a féltékenység. Tízből kilencen azzal kezdik, hogy biztosan nagy csajozók vagytok, és ha lementek vidékre, biztos minden lányt megkaptok. Nagyon nehéz elmagyarázni, hogy ez nem így működik. Hiszen ha az ember lenn van vidéken, akkor nem a szórakozás, hanem a munkája az, ami leköti. Sokakat pedig egyenesen elriaszta ez az életforma.

– **Lehet, hogy álmaid asszonya épp azért ment el melletted, mert azt gondolta: ez a fickó biztos komolytalan?**

– Igen, ez minden zenész agyában megfordul. De nem akarom sajnáltatni magam, vannak előnyei is ennek az életvitelnek. Aki ebben él, sokkal könnyebben ismerkedik, nem olyan görcsös – legfeljebb belefut egy-két pofonba.

– **Nem nézelődsz a szakmán belül? Esetleg egy lánycsapat énekesé?**

– Ez eddig föl sem merült. Nem keresem kifejezetten a társaságukat. Ha azt nézem, hogy Magyarországon hány szabad nő van, akkor elég kicsi az esély, hogy épp köztük legyen az igazi. Másrészt pedig a magánéletben még a barátok közül is inkább a civilekkel szeretek összejárogatni. Így az ember inkább a földön tud maradni. Szívesebben vagyok együtt

olyan barátokkal, akik az átlagemberek hétköznapjait élik.

– **Számít neked, hogy egy nő mennyire házias?**

– Sosem érdekelt, ha egy nő nem tud főzni, vagy nem akar rögtön elmosogatni nálam. A mai világban már túl kéne lépünk ezeken. Abból sem csinálnék hiúsági kérdést, ha egy olyan nővel élnék együtt, aki többet keres, vagy épp iskolázottabb nálam.

– **Általán már közel a házassághoz?**

– Olyan veszélyesen nem. Bár anyukám már nagyon örülne, ha megházasodnék, és a szakításokkor mindig jön a trauma, hogy na, ebből sem lett unoka!

– **Lehet, hogy ötvenévesen is ugyanitt fogunk beszélgetni ugyanerről?**

– Lehet, de inkább ezt kockáztatom, mint azt, hogy ötvenévesen két gyerekem nevelkedik valahol, akiknek csak a pénzt utalom át, és hetente egyszer láthatom őket.

– **Optimista vagy a keresgélést illetően?**

– Igen. Egyáltalán nem érzem előrehaladottnak az időt. Nekem máig furcsa, ha a gyerekek bácsiznak, vagy ha a velem egykorúak magáznak. Harmincöt éves vagyok, de legalább egy tízessel fiatalabbnak érzem magam.

BÓDY ZOLTÁN

**Irigy Hónaljmirigy
(Dickinson):** 6

A nő megnevettetése
fél siker

Juhos Dóri: 10

Ehető műszerfal,
harapnivaló modell

Szép autó,

